

YEREL ÖĞRENCİ ÜYE KURULTAYI GERÇEKLEŞTİRİLDİ

Şubemiz tarafından düzenlenen Öğrenci Yerel Kurultayı, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Suat Mirza Konferans Salonu'nda 26.02.2009 tarihinde saat: 14:00 'da gerçekleştirildi. 93 kişinin katıldığı Kurultayda; Üniversitelerde neoliberal dönüşüm ve

piyasalaşma, Kriz - istihdam ve işsizlik, Üniversite-Sanayi işbirliği, Mühendislikte kadının yeri, Oda-Gençlik ilişkisi gibi görüşülen konular sonunda oluşan görüşleri içeren sonuç bildirgesini aşağıda yayınlıyoruz.

MAKİNA MÜHENDİSLERİ ODASI ESKİŞEHİR ŞUBESİ 2009 ÖĞRENCİ ÜYE YEREL KURULTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ

Toplumun ihtiyaç duyduğu bilginin üretilmesi ve iletilmesinde en önemli kurum olması gereken üniversiteler günümüzün en çok sorun yaşayan ve tartışılan kurumları haline gelmiştir. Bütçe, müfredat, bina ve ekipman olanakları başlıca sorunları oluştururken, öte yandan da akademik eğitimin bileşenleri olan öğrenci, akademisyen ve üniversite emekçileri de barınma, ulaşım, beslenme, kaynak sıkıntısı çekmekte, insanca yaşam için gerekli ekonomik koşulları elde edememektedir. Üniversitelerle ilgili sorun yalnızca bunlarla da sınırlı kalmamakta, uluslar arası sermayenin ihtiyaçlarına göre dünyayı yeniden şekillendirme uğraşından da büyük ölçüde etkilenmektedir. Uluslar arası sermaye kuruluşları olan IMF ve DB ile yapılan anlaşmalar ile üniversitelerin eğitim programları piyasanın ihtiyaçları doğrultusunda yeniden planlanmış, giderek toplumun ve genel olarak tüm insanlığın ihtiyaçları unutulmaya başlanmıştır. Bunlar yapılırken de bütçeleri kısılmış, laboratuvarları holdinglerin reklam

ve AR-GE merkezleri haline getirilmiştir. Her yeni yasayla ise özerklik adı altında üniversiteleri piyasa sürecine eklemeyi amaçlamıştır. Bu eğitim sürecinden geçen öğrenciler ise mezuniyetlerinin ardından işsizlikle karşı karşıya kalmış, iş bulabilenlerinden ise kuralsızlaştırılmış (esnek) çalışma koşullarında, insana ve doğaya karşı suç işleyerek çalışmaları istenmiştir. Şubemiz yapmış olduğu öğrenci üye kurultayında aşağıdaki görüş ve sonuçlar ortaya çıkmıştır.

NEOLİBERAL POLİTİKALARIN ÜNİVERSİTELER ÜZERİNDE ETKİLERİ

Türkiye'de ekonomi politikalarında 1980 sonrası köklü değişiklikler meydana gelmiştir. Bu değişikliklerin başında üreticilerin kontrol altına alınarak dış ticaretin serbestleştirilmesi dönemi gelmektedir. Ardından geçen 28 yıl içerisinde yasal düzenlemelerle birlikte Neoliberal politikalara geçiş söz konusudur. Ayrıca Neoliberal politikalar tüm dünyadaki gelişmelere bağlı olarak ülkemizde de etkisini arttırmıştır.

Neoliberal politikalar dış ticaretteki engellerin ortadan kaldırılması ve kamusal alanı tasfiye ederek özelleştirilmesi gibi uygulamaları beraberinde getirmiştir. Ayrıca yabancı sermayeye çeşitli olanaklar sağlayarak ülke kapılarını ardına kadar açmıştır.

Neoliberalizmde uygulanan politikaların en önemlisi piyasanın devlet tarafından değil rekabet gözüyle yönetilmesidir. Buda beraberinde oluşturulan Pazar da rekabet gücü olmayan işletmelerin ortadan kalkmasıyla tekelleşmeyi getirir.

Bahsettiğimiz neoliberal politikalar üniversitelerde de uygulanarak üniversiteleri eğitim merkezi olmaktan çıkarmış, bir ticarethaneye dönüştürülmüştür.

Türkiye'deki çoğu üniversitelerin yemekhaneleri, kantinleri, özel sektörün eline geçmiş sermaye piyasası koşulları dahilinde öğrenciler bir fiil yoksullaştırılmıştır. Öğrenciler, harç paraları, katkı payları gibi öğrencileri sömüren uygulamalarla, üniversiteler için bir para kaynağı haline getirilmiştir. Üniversiteler, gelir kaynaklarını artırmak düşüncesiyle değil, ülkenin çıkarlarını gözeterek, bu ülkenin geleceği olan bizler için nasıl daha iyi bir eğitim verileceğini düşünerek hareket etmelidir.

Ülkemizin yıllardır yetkin okullar yaratma sorunu mevcuttur. Yetkin okulları yaratmak yerine yeni üniversiteler açmak ve bu üniversiteleri neoliberal politikalarla donatmak bu sorunu çözmekten ziyade, yeni sorunlar eklenmesine neden olmaktadır. Üniversiteler bir ülkenin hayat damarları ve lokomotifidir. Bu ülkenin kalkınması ancak ve ancak üniversiteler sayesinde gerçekleşebilir. Bu yüzden ki daha iyi bir eğitimin verilmesini amaçlayan neoliberal politikardan uzak, öğrencilerle kaynaşmacı bir düşünceyle okullarımızın eğitim kalitesinin artırılması gerekmektedir. Bu doğrultuda üniversiteler, üzerine düşeni yapmalı, eğitim hakkımızı eksiksiz ve ücretsiz olarak sunmalıdır.

Sonuç olarak uygulanan bu politikalar eğitimden, sağlığa, tarımdan enerjiye kadar tüm alanlar da tahribata neden olmuştur. Bu durum halkımızı daha da yoksullaştırarak güvencesiz çalışma koşullarına mahkûm etmiştir. Biz mühendislerde aynı mahrumiyeti yaşıyoruz. Mühendis sayısının artması, istihdamın da azalmasına bağlı olarak bu günün mühendisleri sermaye gurupları için ucuz iş gücü olmaya devam edecektir. Ayrıca günümüzde birçok mühendis kötü koşullar altında çalışmakta ve kamusal haklardan yararlanamamaktadır.

Bu durum karşısında bizler sessiz kalmayarak haklarımızı alana kadar mücadele etmeliyiz.

KRİZ, İŞSİZLİK VE İSTİHDAM

Kriz dengesizlik demektir. Dengesizlik, kamu bütçesinin gelirleriyle giderlerini karşılayamaması ve alternatif araçlara yönelerek bütçe açığını kapatmaya çalışması demektir. Bu da, maliyet demektir. Elbette ki bu maliyet piyasaya faiz ve enflasyon olarak yansiyacaktır. Faiz ve enflasyonun götürülerinin neler olduğunu bahsetmeye bile gerek yok sanırım... Artık, bu küreselleşen dünyada yaşadığımız ekonomik krizin doğrudan "küreselleşme ideolojisi" ile olan ilişkisini daha dikkat çekici hale geldiğini görmekteyiz.

Bu kısa tanımlamadan sonra tüm dünyayı sarsan ABD merkezli bu krize biraz değinecek olursak ne kadar başımızın ağrıyacağını göreceğiz. Kriz gerçekten bizi teğetmi geçiyor? Yoksa dibe vurmaya başladık mı?

Gelişmiş kapitalist ülkeler ekonomilerinin, krizi en az hasarla atlama için önlem üstüne önlem alırken, Türkiye'de krizin etkileri özellikle Aralık 2008'den bu yana daha belirgin hissedilmeye başlandı. Hükümet daha önceleri kriz bizi teğet geçecek derken şimdilerde de krizin etkisinin belki de en hafif hissedileceği ülke olacağız diyor!!!

Ancak AKP hükümeti bir yandan da psikolojik bir kriz olarak gösterdiği bu dar boğazın aslında

Türkiye'yi dibe çektiğini gayet iyi biliyor. Krizin etkilediği gelişmiş ülkelerin çoğunda kamu müdahalesiyle istihdamı artırma, işçi çıkarmalara karşı tedbir alma biçimindeki politikalar tartışılmaya başlanmışken “uygulama hatası” yapan Türkiye gibi ülkeler, her zamanki gibi IMF reçeteleriyle krizden kurtulmayı planlıyor. Başbakanın “hamdolsun”la simgeleşen umut tacirliğinin dayanaksız olduğu ortaya çıktı. “hamdolsun”un IMF'den gelen sıcak parayla ilintili olduğu anlaşıldı. Türkiye'yi yoksulluğun girdabına çeken IMF'yle yapılan anlaşmalar değilmiş gibi, Başbakan kamuoyuna müjdeyi verdi: “IMF'yle anlaştık.” Anlaşmanın ne anlama geldiği ise kısa sürede belli oldu; iğneden ipliğe her ürüne zam yapıldı. Özellikle enerjiye ve temel tüketim maddelerine yapılan çift haneli zamlar, kapanan fabrikalar, artan işsizlik dar gelirli insanların hayatını çekilmez kılmaya başladı. AKP iktidarı, krizin faturasını yoksullara fatura etmek konusunda her zamanki kararlılığını muhafaza ediyor.

Oysa, yapılan çalışmalar, ekonomik krizlerin en açık ekonomik maliyetinin işsizlik sorunu olduğunu ortaya koymakta ve istihdama ilişkin göstergelerin kriz öncesindeki seviyeye ulaşabilmesi için en az iki yıllık bir süre gerektiği yönünde sonuçlara ulaşılmış bulunmaktadır. Bununla beraber, işsizlik yanında emek piyasaları üzerinden gerçekleşen diğer uyum mekanizmaları aracılığıyla da emek-sermaye arasındaki güç dengesi emek kesimi aleyhine yeniden biçimlenmekte ve bölüşüm çelişkileri derinleşmektedir.

ÜNİVERSİTE, SANAYİ VE TOPLUM İLİŞKİSİ

Başta Amerika, Avrupa Birliği ve Japonya olmak üzere gelişmiş ülkelerin hepsinde bilim sanayi ve toplumu yakınlara devlet destekli programlar mevcuttur. Bu programlar sanayiciyi ARGE'YE yatırım yapmaya özendirdiği gibi toplumda bilgi kullanmaya yönelik bir yaşam tarzı ve kültürün geliştirmesinde öncülük eder. Üniversite sanayi kuruluşlarının el birliği ile çalışmaları halinde bu hedefe yönelik olumlu sonuçlar alınabileceği bazı

somut örneklerle kanıtlanmıştır. Örneğin bazı üniversitelerimizdeki teknoparklar, ASELSAN ve ODTÜ arasındaki eşgüdümlü çalışmalar, bu mekanizmanın ülke yararına işlemesi ve dışa bağımlılığı azaltması açısından güzel örneklerdir.

Peki bu sistem nasıl oluşturulmalıdır? Öncelikle üniversitelerin kadrolarını geliştirme ve donanım açısından eksiklerini giderme yönünde çalışmalar yapılmalıdır. Üniversitelerimizdeki beyin göçlerinin uygun yasal düzenlemelerle önüne geçilmelidir. Üniversitelerimizdeki teknopark uygulamaları ülke geneline yayılmalıdır. Bu sistemin topluma ulaştırılması açısından sivil toplum kuruluşlarıyla ortak etkinlikler düzenlenmelidir. Gençlere yönelik yarışmalar, bilgi günleri, bilimsel festivaller düzenlenmesi gibi. Ülkemizde ARGE kaynağının büyük bir kısmı devlet tarafından sağlandığı için kamu yöneticilerinde ARGE farkındalığı yaratma öncelikli planlarımız arasında olmalıdır.

Sonuç olarak ülkemizin refah seviyesi yüksek ülkeler arasına katılabilmesi için ARGE bilincinin karar vericiye, üreticiye, sanayiciye, sivil toplum kuruluşlarına, gençlere, kısaca toplumun tüm kesimlerine kazandırılması gerekmektedir. Ülkemizin topyekun zenginleşebilmesi için toplumun tüm kesimlerinde bilime dayalı yaşam tarzını ve bilim kültürümüzü arttıracak programlar hayata geçirilmelidir. Bu hususta üniversitelerimize çok önemli görevler düşmektedir. Bunlardan en önemlisi üniversitelerimizin kendi aralarında örgütlenerek ulusal fayda ve çıkarlarımız için çalışmalarını bir potada eritmeleri ve araştırmalarını toplumsal refaha dönüştürmelidir.

MÜHENDİSLİKTE KADININ YERİ

Günümüzde Mühendislikte Kadın değişen yaşam koşulları ve kadının istekleri onun iş hayatında yer almasını sağlamıştır. Bu durum onu her türlü anda aktif olmaya itmektedir. Bu alanlardan biri de her daim erkek işi olarak görülen mühendisliktir. Erkeğin egemen olduğu bir toplumda yaşayan Türk Kadını bu meslekte sivrilmeye çabasıyla bir çok engelle kar-

şlaşmaktadır. Yüzyıllardır ölkemize işlemiş olan kültür burada karşımıza bir engel olarak çıkmakta, yaşam koşullarının gerekleriyle çatışmaktadır. Yavaş yavaş bu tabular yıkılsa da, bu evre çok sanaldır.

Biyolojik açıdan erkeklerle aynı zeka potansiyeline sahip olan kadına, annenin verdiği sorumluluk küçük yaşlardan itibaren aşılıyorlmaktadır. Onu zorla farklı alanlarla ilgili olmaya itmektedir. Arada sıkışıp kalan kadın, birçok alanda sorumluluk olması yüzünden performans düşüklüğü göstermektedir. Bunun sonundaysa "Elinin hamuruyla erkek işine bulaşma" sözlerine maruz kalmaktadır. Ayrıca kadına ofis elamanı gözüyle bakılmakta, işin atölye kısmında yer verilmemektedir. Bununla da kalmayıp iş ilanlarında yasal olmadığı halde " sadece erkekler " ibaresi yer almaktadır. Eşit şartlarda mezun olan erkek ve kadın üniversite mezunlarına aynı haklar tanınmamaktadır. Kadının kendini kanıtlanması gerekirken yeni mezun olan bir erkek hemen işe girebilmektedir. Fabrikalardan iş çıkarımına gidildiğinde ise ne acıdır ki yine bu mevkie bin bir eziyetle gelen kadına yol verilmektedir. Onun da ev geçindirdiği gerçeği hep göz ardı edilmektedir. Kadının ayrıntıları kavrama gücü ve estetik algısı yabana atılmakta, zihninin hayat şartlarından ötürü bölündüğü hep unutulmaktadır.

Mühendislik bilgidir, tecrübedir. Yapılan işi takiptir. Otomasyondur Evde bu otomasyonu zaten sağlamış olan kadının bu işini altından rahatlıkla kalkacağı aşikârdır.

GERÇEK ŞUDUR Kİ MÜHENDİSLİĞİN CİNSİYETİ YOKTUR !

Sonuç olarak:

- Sistemin en büyük silahı olan "Kurumu, karşı çıkacağı bir olayın denetimini kendisine vererek susturma, kurum tarafından kendi üyelerine baskı unsuru uygulama" gibi oyunlara gelmeye dikkat edilmeli,

- Yeni üniversitelerin istihdam olanağı sağlanmadan açılmasına karşı çıkılmalı, öğretim elemanları var olan kapasite içinde değerlendirilmeli ve nitelikli olanlarının vakıf üniversitelerine geçmemesi için gerekli iyileştirmeler yapılmalı,
- Değişen teknolojiye karşın mesleki gelişim sürekli olmalıdır fakat kişilikler üzerinde meydana gelen yozlaşma sonucu yapılan hatalar, bireye bağlamaktan çok sisteme bağlanmalı,
- Üniversite mühendislik öğrencilerinde toplumsal duyarlılığının gelişmesi ve artması amacıyla oda öğrenci komisyonlarının kulüp mantığı ile çalışma tarzından çok öğrencilerde toplumsal bilincinin yükseltilmesi amaçlı etkinliklerin yapılmasına önem verilmeli, oda yönetimleri bu durumu teşvik ve desteklemeli,

Bu kurultayın oluşum aşamasında olan MMO yetkililerine ve çalışanlarına teşekkür ederiz.

Duyuru !

Üyelerimizle ilgili evlilik, doğum, vefat, terfi, işyeri değişikliği haberlerini Odamıza bildirmenizi bekliyoruz.